

Pomoćnik za djecu s teškoćama u razvoju u dječjem vrtiću

Tanja Marinčel i Antonija Vlašimsky,
studentice 2. godine izvanrednog studija za RiPOO
pomoćnice za djecu s teškoćama u Dječji vrtić Viškovo, Viškovo

U Dječjem vrtiću Viškovo uključivanjem pomoćnika za djecu s teškoćama u rad vrtića nastoji se olakšati djeci s teškoćama uključivanje u vrtić. Iskustvo nam pokazuje kako boravak i učenje djece s teškoćama u razvoju uvelike ovisi o dodijeljenom pomoćniku, on predstavlja jedan od ključnih čimbenika u uspješnoj tranziciji i prilagodbi djece u vrtićku skupinu.

U svom radu pomoćnici surađuju s odgajateljima te postaju dijelom skupine i kolektiva odgojno-obrazovne ustanove ranog i predškolskog odgoja. Uključivanjem pomoćnika u skupinu pruža se podrška i odgajateljiju kako bi se on sam mogao više vremena posvetiti djetetu s teškoćama u razvoju te mu olakšava i rad u skupini kao cjelini. On svoju ulogu ostvaruje kroz suradničke odnose s odgajateljima i stručnom službom, što podrazumijeva dogovor, podjelu informacija i aktivnosti vezanih uz opservaciju i procjenu potreba djeteta u svrhu podizanja kvalitete boravka djeteta u vrtiću. Pomoćnik nadalje pomaže u kreiranju dostižnih ciljeva i praćenju napretka određenog djeteta te u svom radu sustavno prati njegove upute. Ovisno o potrebama djeteta o kojem brine, pomoćnik može imati različite zadaće u svojem radu, ali je

Neovisno o tome ima li dijete teškoće u razvoju ili ne, sva djeca trebaju imati jednak prava, pa i pravo na rani i predškolski odgoj i obrazovanje.

Učenje i usvajanje simbola za lakšu komunikaciju

istražujemo i stvaramo

uvijek od iznimne važnosti njegova uloga pri provođenju socijalnih interakcija između djeteta koje se nosi s određenim razvojnim teškoćama i ostale djece u skupini.

Temeljna zadaća pomoćnika u vrtiću odnosi se na sljedeće:

- pružanje neposredne podrške djeci s teškoćama tijekom odgojno-obrazovnog procesa;
- pomoć u komunikaciji i socijalnoj uključenosti;
- pomoć u obavljanju ostalih odgojno-obrazovnih djelatnosti i poslova;
- komunikacija s odgajateljima, stručnom službom te roditeljima djeteta.

Od iznimne je važnosti da pomoćnik kao podrška djetetu s razvojnim teškoćama u vrtiću zna svoje zadaće, ali i da su te zadaće jasne i odgajatelju u skupini. Sam proces i kvaliteta procesa uključivanja pomoćnika u rad skupine uvelike ovisi o tome kakav je stav prema spomenutom procesu zauzeo odgajatelj. Pozitivan stav, kako odgajatelja, tako i ostalih stručnih djelatnika u vrtiću, puno znači i pozitivno utječe na rad pomoćnika, a time i izravno na djetetov sveobuhvatni razvoj.

Iako su nedavne izmjene Zakona o predškolskom odgoju i obrazovanju prvi put uvele pomoćnike u rad vrtića, još uvijek nije donesen pravilnik kojim bi se propisao način uključivanja te način i sadržaj ospobljavanja i obavljanja poslova pomoćnika za djecu s teškoćama u razvoju. Vrtići su tu ostavljeni sami da se organiziraju i osiguraju stručnu podršku radu pomoćnika, kao i da odgovore na pitanje za koju djecu i u kojem opsegu osigurati podršku pomoćnika. Zakonska regulativa je dobrodošao korak prema propisivanju uvjeta radnog mesta pomoćnika za djecu s teškoćama, koje u svakom slučaju predstavlja dobrodošlu pomoć djeci, odgajateljima i roditeljima djece s teškoćama te vrtićima u cjelini.

Podjela 'diploma' na završnoj priredbi

Izlet na Krk

Iskustvo Tanja:

Na radnom mjestu pomoćnika radim više od dvije godine. Sam rad pomoćnika zahtijeva veliki angažman, puno strpljenja za beskonačna ponavljanja dok ne postignete i najmanji napredak kojem se svi veseli – i dijete i roditelji, i napoljetku vi kao pomoćnik. Puno puta je teško i budete tužni i osjećate se bespomoćno jer nešto nije moguće ostvariti, a vi biste to silno željeli.

Prvenstveno je potrebno uspostaviti pozitivan odnos pun povjerenja s djetetom, stvoriti kvalitetan profesionalni odnos s odgajateljicama, ali i s roditeljima uspostaviti partnerski odnos u kojem će biti jasno definirano da ste na istoj strani, da i vi i oni radite u interesu djeteta. Za svaki korak kako je važna komunikacija nas odraslih jer ukoliko dođe do nesporazuma, to se negativno odražava na dijete i njegov razvoj.

Kad sam počela raditi s mojim posebnim dječakom B. V., bilo je izuzetno zahtjevno zbog stupnja teškoće. Često smo se svi osjećali bespomoćno. Imam sreću da radim u skupini s prekrasnim odgajateljicama koje imaju izuzetno puno strpljenja kako za samog dječaka, tako i za mene. Zajedno smo učili kako zadovoljiti djetetove potrebe i kako prebroditi situacije u kojima je napredak bio minimalan. Česti otpori od strane djeteta, pa čak i neki znakovski agresivnog ponašanja znali su me učiniti bespomoćnom. Ključnu ulogu u svemu imala je njegova majka s kojom smo uspostavili kvalitetan odnos u kojem je i ona stekla povjerenje, prije svega u mene kao pomoćnika za njezino dijete, a kasnije i u odgajateljice i ustanovu. Odradili smo pripremu nakon koje je majka boravila u skupini i upoznala se s radom i programom za svoje dijete. Nakon toga svaka suradnja bila je sve bolja. Ne mogu reći da sam kao asistent glavna i odgovorna, ali da sam u velikoj mjeri zaslужna za sav napredak i za svaki dječakov osmijeh u ove dvije godine, sa sigurnošću tvrdim – jesam. Kad si date truda da to dijete doživi nova iskustva, da uživa u svakom danu u vrtiću, tada je to vaša nagrada. Moje iskustvo s B. V. bilo je poučno i ostavilo je duboki trag u mom životu. Danas s ove pozicije tvrdim da je biti asistent u predškolskoj ustanovi plemenit posao, ali i težak u fizičkom i emocionalnom smislu. Ušla sam u svijet asistenata slučajno, ali ostanak je svakako sigurna odluka. Nerijetko se sami asistenti u svom radu susreću i s nerazumijevanjem i neodobravanjem od ostalih djelatnika vrtića. Često se prema asistentima odnose kao prema nekome tko je manje obrazovan ili smatraju da su pomoćnici odgovorni da se brinu samo o djetetu s teškoćom, da mu se nište ne dogodi u tom vremenu dok je u vrtiću i da ne ometa rad skupine. Međutim, biti asistent puno je više od toga.